

Pregó pasqual

La pasqua ha esclatat,
la nostra Pasqua, la nostra Vida Nova,
és Crist ressuscitat,
sempre el mateix i sempre diferent en cadascun de nosaltres.

Aquesta Pasqua és una festa nova, una alegria nova, una certesa nova que les nostres petites morts (pors, dubtes, sofriments i enfrontaments) ens porten –ja, en llavor, com les que hem anat plantant aquests dies- una gran Vida; una certesa nova que es trobaran al final a la gran plaça de l'amistat i la convivència.

El nostre cor de cristians ens diu,
amb absoluta certesa,
que això no són paraules ni somnis.

El cor profund de la nostra fe ens assegura que en el fons hi ha saba que puja per les nostres branques vers la nostra vida concreta de cada dia.

L'arbre mai no ha vist la saba, però la sent, la viu, l'ajuda a viure.
Així, de l'ésser humà, hem de mirar més enllà d'allò que veiem.
Que la Pasqua ens tregui una vegada més les nostres branques seques i faci esclatar un bosc nou a l'ombra del qual pugui passejar l'home, parlant amb Déu i amb el germà.